

Právo stavby je právním institutem se zajímavou historií. Jeho počátky nacházíme již v římském právu, do našeho právního řádu byl po pozitivních zkušenostech v okolních zemích zaveden zákonem č. 86/1912 říšského zákoníku. Právo stavby rozšířilo okruh věcných práv k nemovitostem, přineslo zcela novou možnost zřídit trvalou stavbu na cizím pozemku v období, kdy v právním řádu byla plně zakořeněná zásada jednoty pozemku a stavby.

Diplomová práce postihuje vývoj tohoto institutu v našem právním řádu a za pomoci výkladu jednotlivých ustanovení zákona přispět k jeho lepšímu pochopení. Zachycuje také dobové souvislosti a jejich vliv na využití institutu a s ohledem na postupný vývoj občanského práva v průběhu minulého století poukazují na vzájemné souvislosti věcných práv k nemovitostem.